

Lovforslag nr. L 182. Fremsat den 30. januar 1990 af Nør Christensen (CD), Sonja Albrink (CD), Lis Noer Holmberg (CD) og Arne Melchior (CD)

Forslag

til

Lov om ændring af straffeloven

(Ulovlig tvang)

I borgerlig straffelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 607 af 6. september 1986, som ændret senest ved lov nr. 373 af 7. juni 1989, foretages følgende ændring:

I § 260 indsættes som nyt nummer efter nr. 2:
»3) ved etablering af fysisk hindring eller ved truende adfærd hindrer nogen adgang til lokaliteter, hvortil den hindrede har lovligt ærinde.«

Bemærkninger til lovforslaget

I 1975 fremsatte CD i Folketinget forslag om en tiltrængt præcisering af retstilstanden i anledning af de tiltagende etableringer af fysiske hindringer i forbindelse med arbejdskonflikter og som led i ulovlige besættelser af fast ejendom. Der henvises til forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Ændring af bestemmelserne om forbrydelser mod den personlige frihed). (Af Brusvang (CD) m.fl.), jf. Folketingstidende 1975-76, forhandlingerne sp. 373, 781, 11063, 11321 og 11342, tillæg A sp. 959 og tillæg B sp. 2009.

Lovforslaget blev fremsat som et forslag om en tilføjelse til straffelovens § 261, som er bestemmelsen om frihedsberøvelse.

Det dengang fremsatte lovforslag implicerede strafbarhed, når nogen hindres i at færdes frit til og fra en ejendom eller andet område, hvortil han i øvrigt er adgangsberettiget.

Lovforslaget gav anledning til, at Straffelovrådet blev hørt om sagen, idet området, som man bad Straffelovrådet om at bedømme, dog blev begrænset til at vedrøre afspærring eller andre fysiske midler til adgangshindring.

Straffelovrådets udtalelser indeholder betragtninger af væsentlig betydning for bedømmelsen både af en egentlig fysisk afspærring og af den afspærring, som alene består i trusler eller truende adfærd, og Straffelovrådet giver i sin udtalelse klart udtryk for, at straffelovens § 261 om frihedsberøvelse kun er anvendelig som strafferetlig sanktion for dem, som hindres i at forlade en lokalitet, mens hindringen af adgang til

samme lokaliteter kun er strafbar, hvis der foreligger ulovlig tvang efter straffelovens § 260.

Da forudsætningen for at straffe for ulovlig tvang efter straffelovens § 260 er, at den, der hindres adgang, udsættes for vold eller trussel om vold, om betydelig skade på gods, om frihedsberøvelse eller om at fremsætte usand sigtelse, er formuleringen efter CD's opfattelse og Straffelovrådets vurdering klart utilstrækkelig til at skabe strafferetlig sanktion i den situation, hvor adgang hindres ved egentlige fysiske hindringer eller ved en truende attitude, uden at en sådan konkret trussel, som det er forudsat efter den nuværende formulering af § 260, fremsættes.

CD finder hverken den egentlige fysiske hindring eller den truende adfærd mere acceptabel end den direkte fremsættelse af trusler, og der er ikke noget nyt i at præcisere strafbarheden i fysiske blokader. Ved lov nr. 70 af 27. marts 1929 om værn for erhvervs- og arbejdsfriheden var fastsat straffebestemmelser, som i retspraksis bl.a. førte til domfældelse af medlemmer af en arbejderforening, som hindrede uorganiserede arbejdere i at arbejde. (Loven var i kraft indtil 1937).

For CD er det en uacceptabel situation, at nogen ved etablering af fysisk hindring eller ved truende adfærd kan hindre andre i adgang til lokaliteter, hvortil den hindrede har lovlig ærinde.

Derfor ønsker CD straffelovens § 260 om ulovlig tvang ændret med en mere præcis formulering som anført i lovforslaget.